

Motparter: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör bestämmelserna i rådets direktiv 93/13/EEG om oskäligen villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾, särskilt skälen 12, 21 och 23 samt artiklarna 6.1, 7.2 och 8, hinder för att de nationella domstolarna gör en tolkning enligt vilken en konsument inom ramen för en invändning mot verkställigheten — som enligt nationell lagstiftning utgör en särskild talan som enbart kan väckas inom vissa tidsfrister och under vissa förhållanden — efter det att utmätningen av klaganden har inletts inte kan åberopa att det har konstaterats att det föreligger oskäligen villkor i ett med en näringsidkare ingått kreditavtal — som enligt lagen utgör en exekutionstitel och på grundval av vilken utmätningen av konsumenten har inletts — eftersom ett sådant åberopande inte godtas inom ramen för detta rättsmedel enligt nationell lagstiftning i vilken det stadgas att det i stället ska väckas allmän talan, som inte omfattas av någon preskriptionstid, genom vilken konsumenten när som helst kan ansöka om att det förklaras att det föreligger oskäligen avtalsvillkor, och yrka att de inte har någon verkan, utan att avgörandet i sistnämnda förfarande har direkt inverkan på utmätningförfarandet, vilket innebär att risken finns att utmätningen genomförs innan det har träffats ett avgörande med avseende på ovannämnda allmänna talan?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, utgör ovannämnda bestämmelser i direktivet då hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det fastställs en frist på 15 dagar från det att de första utmätningens besluten meddelades inom vilken en konsument/invändare (utmätningens gäldenären) kan göra gällande att avtalsvillkoren i ett kreditavtal som har ingåtts med en näringsidkare är oskäligen (och där nämnda frist fastställs genom tvingande bestämmelser som, om de åsidosätts, medför att invändningen avslås på grund av att den har inletts för sent), om det beaktas dels att samma bestämmelser i den nationella lagstiftningen även kan åberopas för att framställa liknande invändningar, som betraktas som sakinvändningar, dels att den nationella domstolen enligt EU-domstolens fasta praxis är skyldig att ex officio pröva huruvida avtalsvillkor är oskäligen, så snart som den har kännedom om de rättsliga eller faktiska omständigheter som därvid krävs?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGL L 95, 21.4.1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Polen) den 31 januari 2019 — Profi Credit Polska S.A. mot QJ

(Mål C-84/19)

(2019/C 164/19)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Parter i det nationella målet

Klagande: Profi Credit Polska S.A.

Motpart: QJ

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.2 i rådets direktiv 93/13/EG av den 5 april 1993 ⁽¹⁾ tolkas så, att bestämmelsen innebär att direktivets bestämmelser inte ska tillämpas vid skälighetsprövningen av särskilda avtalsvillkor rörande andra kreditkostnader än ränta i det fallet då bindande författningsföreskrifter i en medlemsstat inför en övre gräns för den typen av kostnader, varvid det anges att andra kreditkostnader än ränta enligt ett konsumentkreditavtal inte ska betalas i den del som överstiger maximalbeloppet för andra kreditkostnader än ränta beräknat enligt det sätt som anges i lagen eller det totala kreditbeloppet?
- 2) Ska artikel 4.2 i direktiv 93/13 tolkas så, att ett avtalsvillkor — som reglerar andra kreditkostnader än ränta som ska betalas av låntagaren tillsammans med lånet jämte ränta och som har samband med själva avtalsingåendet [Or.2] och beviljandet av lånet (i form av avgifter, provision samt kostnader av annat slag) — inte ska omfattas av den i bestämmelsen föreskrivna skälighetsprövningen om avtalsvillkoret är klart och begripligt formulerat?
- 3) Ska artikel 4.2 i direktiv 93/13 tolkas så, att avtalsvillkor som inför en annan typ av kostnader som har samband med beviljandet av lånet inte kan anses vara ”klart och begripligt formulerade” om de inte preciserar de varor eller tjänster som säljs som motprestation och som därmed inte gör det möjligt för konsumenten att förstå vari skillnaden består?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 6 februari 2019 — Agencia Estatal de la Administración Tributaria mot RK

(Mål C-85/19)

(2019/C 164/20)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Motpart: RK